

Ühel Aafrika saarel asus paik, millest olid teadlikud vaid sealsed elanikud. Saarel asendasid ringi troopilised loomad, linnud, maod, konnad, putukad ja kilpkonna jälgedega ämblikud.

Ühel pärestlõinal, kui kuulutati välja pikima tuga olevise konkurs, sattus ninaservik Torpasull väga suure võimustusse. Ta asus palavikuliselt uurima erinevaid tõhasaid tükakasvatuse meetodeid. Juhuslikult leidis ta artikli, milles oli kirjas, et Põhjanabal püstitas pingvüü maailma pikima tuka rekordi, süües iga päev 18 kilogrammi hapukurke, või kehvel jähul tavalisi kurke.

Seitsekest päeva peale sellist toitumist tekkisid Torpasulli kõhtu gaasid ning tema väike verovas hakkas äkitselt paisuma. Värssti tundis ta, et ei püsi enam maapeal. Paari hetkega lendleski siniste kõrvade, heleroosade hammaste, täpiliste kinnaste ja paistes varbaga ninaservik kõrgel Aafrika kohal. Paari päeva jooksul paistetus alanes ja mingi kummalise metsakohal kukkus Torpasull alla. Tema maandumine oli meletult valus. Üheksa sentimeetri raadiuses tema ümber oli toimunud tõeline kaos. Kõikidel lilledel olid kroonlehed murdunud.

Järsku saabus sündmuspaigale tiluke auto, millest astus lageda taeva alla tribuline sipelgas, käies arstikohver. Ta noppis kõik vigasamad lilled kanderaamile pani autosse, heitis Torpasullile kurja pilgu ja lahkus.

Torpasull asus ümbusega lähemalt tutvuma. Ta oli sattunud paradüsi. Loodus tema ümber vahas, tihaste peadega ussikesed tantsid tervitustantsu, kirjude ämblikud sibasid süa-sinna. Kõik oli nii võimus-

